

вѣха дошли къ Маріа и Маріа, да ги оутѣшатъ за кратъ имъ.

20 Я Маріа като чѣ, че иде Исусъ, погребна го: а Маріа дома седеше.

21 И рече Маріа на Исуса: Господи, ако въ вѣлъ тѣка, не въ оумрелъ братъ ми:

22 Но и сегд знамъ, защо каквото да попросишъ ѿ Бга, ще ти даде Бгъ.

23 Рече и Исусъ: ще воскресне братъ ти.

24 Рече мѣ Маріа: знамъ защо ще да воскресне въ воскресеніе то въ послѣдній дѣнь.

25 И рече и Исусъ: азъ ѣсмь воскресеніе и животъ: който вѣрдува въ мене, и да оумре, ще да ѡживее.

26 И секой който живее, и вѣрдува въ мене, не ще да оумре во вѣки. Фашашъ ли вѣра на това:

27 Рече мѣ Маріа: Ѣй Господи: азъ повѣровахъ защо си ты Христосъ Сынъ Бжій, който трѣбваше да доде въ мѣръ.

28 И като рече тіа (слова) ѡиде та повыка Маріа сестра си, и рече и тайно: оучительо ѣ дошелъ, и вѣкате.

29 Я ѡна като чѣ, станд скоръ, и ѡиде при него.

30 Защото тоще не беше

дошелъ Исусъ въ село то: но беше на ѡновѣ мѣсто, гдѣто го погребна Маріа.

31 Идѣе те прочее който вѣха съ неа въ къща та, и оутѣшаваха ѧ, като видѣха Маріа че станд скоръ, и излѣзе, ѡидоха слѣдъ неа, и говореха: че ѡива на гробатъ, да плаче тамъ.

32 Я Маріа като доиде, гдѣто беше Исусъ, и видѣ го, падна на нозѣ те мѣ, и говореше мѣ: Господи, ако въ вѣлъ тѣка, не въ оумрелъ братъ ми.

33 Исусъ, като ѧ виде че плаче, и идѣи те който бѣха дошли съ неа че плачеха, сожалимѣсе на срдце то, и смѣтисе и самъ:

34 И рече: гдѣ го тѣрихте; рекоха мѣ: Господи, прѣиди и виждь.

35 И прослезисе Исусъ.

36 Говореха прочее Идѣе те: виждь какви го ѡвѣчаше.

37 Я нѣкои ѿ нихъ рекоха: той който ѡвори ѡчи те на слѣпшатъ, не можеше ли да направѣ да не оумре и тоа;

38 Я Исусъ пакъ като жалеше на срдце то си, доиде на гробатъ, и беше пещѣра, и камень лежеше на неа.

39 И рече Исусъ: вдигнете камыкатъ, рече мѣ сестра та на-оумрелша, Маріа: Го-